

[Prehn.]

ejere i god tro i henhold til gældende lov har igangsat arbejder, der nu på grund af dårligt gennemtænkte overgangsbestemmelser vil kunne medføre store økonomiske tab til skade for den enkelte og til glæde for ingen.

Jeg vil gerne henstille, at der mellem anden og tredje behandling bliver taget skridt til, at loven kommer til at gælde fra bekendtgørelsesdatoen i Lovtidende og ikke som nu fra den 25. marts.

De af fremskridtspartiet, det konservative folkeparti, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne stillede ændringsforslag vil jeg anbefale at stemme for, og i øvrigt tilsiger jeg lovforslaget en fair behandling i udvalget inden tredje behandling.

Med hensyn til lovforslag nr. L 134, regelsloven, indstiller centrum-demokraterne denne til vedtagelse med de af boligministeren stillede ændringsforslag. Vi har med glæde noteret os, at der, som vi også fremførte ved første behandling, er indført faste kvadratmeterpriser. At der i betænkningens bemærkninger er gjort opmærksom på prioriteringen af isolering, skal vi også notere os som noget positivt.

Lovforslag nr. L 135 omhandlende bolig sikring til andelshavere med de af boligministeren stillede ændringsforslag kan vi ikke medvirke til.

Beslutningsforslaget nr. B 22, der totalt stopper for udstykning af ejerlejligheder, kan vi heller ikke fra CDs side medvirke til, og vi vil derfor stemme imod dette forslag.

Bjørn Poulsen (SF):

Vi står jo nu i den situation, at vi for første gang har set det, jeg vil kalde det spildte flertal for en fornuftig lovgivning på dette område. Socialdemokratiet er atter gået til højre i salen og har lavet et forlig på boligområdet med venstre og de radikale, på trods af at der var muligheder for et andet flertal til en helt anden udformning af en lov på ejerlejlighedsområdet.

Man har lavet et forlig, som efter SFs mening kun er en kvart løsning, og det på trods af, at ordførerne for retsforbundet, DKP, VS og SF ved første behandling var så positive, som man vist aldrig nogen sinde før har set disse fire partier på dette område, når man tænker på de forslag, som var fremsat. Hvis man læser betænkningen, vil man se, at disse

fire partier var villige til at gå meget, meget langt med hensyn til at lave en ejerlejlighedslovgivning, som også socialdemokratiet kunne leve med. Men på trods af det ville socialdemokratiet noget andet.

Socialdemokratiet havde alle muligheder enten for et fuldt stop, hvis man var interesseret i over en eller anden periode at stoppe al spekulation i ejerlejlighederne, eller for eventuelt at lave en ejerlejlighedslov, som dels stoppede de værste spekulationer, dels stoppede de værste ting ved den nuværende lov, dette miniboligforlig, nemlig alle disse mærkværdige moderniseringer, som vi har været ude for. Men på trods af dette har socialdemokratiet valgt en anden vej, og det må komme ind under det, man kalder: det er bare ærgerligt. Jeg håber ikke, at vi i fremtiden skal se, at regeringen én gang til på et af de vigtige områder, hvor der er et andet flertal, taber en sag på gulvet.

I det foreliggende forlig er der ting, som absolut er forbedringer i forhold til miniboligforliget, men det kunne vel også dårligt være værre end det miniboligforlig, der blev lavet sidste år. Jeg vil dertil sige, at dette forslag absolut ikke er godt nok.

Med hensyn til de ting, som vi er utilfredse med i SF, vil jeg først og fremmest henvise til betænkningen, ikke fordi SF er betænkningsberettiget, men vi har fuldt ud tilsluttet os det betækningsbidrag, som er kommet fra retsforbundet, VS og DKP. Jeg vil her især pege på nogle enkelte af de ting, som vi mener er meget, meget urimelige i dette lovforslag.

Vi mener, at hele spørgsmålet om ejerforholdet, når det drejer sig om aktieselskaber, ikke er løst på en bare nogenlunde tilfredsstillende måde. Her vil jeg give fru Kirsten Jacobsen ret, når hun siger, at mange har sørget for, at alle de pæne mennesker nok skal komme til at overholde en nogenlunde fornuftig regel, mens alle de, som normalt gør, hvad de kan for at undgå den slags, har alle muligheder for at spekulere videre.

Jeg vil også henvise til, at netop udstykning af ejerlejligheder i mange tilfælde kan lægge sig i vejen for både sanering og byfornyelse, en ting, der heller ikke er taget højde for i loven.

Med hensyn til overgangsbestemmelserne ved vi jo nu, at der er mindst 27.000 lejligheder, som ikke skal opfylde de kvalitetskrav, som den nye lov stiller, og vi ved også, at der højst sandsynligt er mange flere, man har bare